

UP/I 034-03/21-01/005
580-10/63-24-190
580-AZTN 08.02.2024

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

AGENCIJA ZA ZAŠTITU TRŽIŠNOG NATJECANJA	
Datum primitka	2.2.2024. 1

Poslovni broj: UsII-134/23-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Ante Galića, predsjednika vijeća, Sanje Štefan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Massive Panels d.o.o., Veliki Bukovec, Dravska 24, zastupan po punomoćniku Vinku Areliću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Arelić & Mlinarić d.o.o., Zagreb, Trnjanska cesta 69, protiv tuženika Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Zagreb, Savska cesta 41/XIV, radi tržišnog natjecanja, na sjednici vijeća održanoj 10. siječnja 2024.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, klasa: UP/I 034-03/21-01/005, urbroj: 580-10/63-2023-176 od 20. srpnja 2023.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika pod točkom I. prihvaćaju se mjere, uvjeti i rokovi predloženi od strane poduzetnika Hrvatske šume d.o.o., OIB: 69693144506 sa sjedištem u Zagrebu, Ulica kneza Branimira 1 i to na način da se: 1. Hrvatske šume obvezuju da će prema svojim kupcima poduzetnicima – koji su konkurenti prilikom dodjele kvota drvnih sortimenata na javnim pozivima za sklapanje okvirnih i godišnjih ugovora primjenjivati jednake, jasne i transparentne uvjete, a o čemu će skrbiti Ured uprave društva, u skladu s Programom zaštite tržišnog natjecanja iz točke I.3. izreke ovog rješenja, 2. Hrvatske šume se obvezuju da će na središnjem državnom portalu za savjetovanje sa zainteresiranom javnošću e-savjetovanje provoditi javno savjetovanje sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu Odluke o načinima i uvjetima prodaje drvnih sortimenata Hrvatskih šuma za svaku nadolazeću godinu, 3. Hrvatske šume će u roku od tri (3) mjeseca od dana dostave AZTN-u podneska Hrvatskih šuma od 1. lipnja 2023. donijeti program zaštite tržišnog natjecanja, odnosno usklađenost s pravilima tržišnog natjecanja.

2. Predložene mjere, uvjeti i rokovi iz točke I. izreke ovog rješenja ocjenjuju se dostatnima za otklanjanje mogućih negativnih učinaka i ponovnu uspostavu tržišnog natjecanja (točka II. izreke), nalaže se poduzetniku Hrvatske šume, da Agenciji za zaštitu tržišnog natjecanja dostavi program zaštite tržišnog natjecanja, odnosno usklađenosti s pravilima tržišnog natjecanja – rok izvršenja 6. rujna 2023. (točka III.

izreke) predložene mjere, uvjeti i rokovi iz točke I. izreke ovoga rješenja ovim rješenjem postaju obvezni za poduzetnika Hrvatske šume (točka IV. izreke), utvrđuje se da nakon ispunjenja naloga iz točke III. izreke ovog rješenja, nema uvjeta za daljnje vođenje postupka protiv poduzetnika Hrvatske šume, u ovom predmetu (točka V. izreke), ako Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja utvrdi da se poduzetnik ne pridržava utvrđenih mjera, uvjeta i rokova iz točke I., odnosno naloga iz točke III. izreke ovoga rješenja, takvo postupanje smatrat će se povredom Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, što će se utvrditi posebnim rješenjem kojim će se izreći novčana kazna (točka VI. izreke) te se utvrđuje da će ovo rješenje biti objavljeno u "Narodnim novinama" kao i na internetskoj stranici Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja (točka VII. izreke).

3. Tužitelj u tužbi osporava zakonitost pobijanog rješenja te kao podnositelj inicijative sukladno odredbi članka 67. stavak 5. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja („Narodne novine“ 79/09., 80/13. i 41/21. – dalje: ZZTN) podnosi tužbu protiv osporenog rješenja tuženika zbog povrede propisa materijalnog prava o tržišnom natjecanju, bitne povrede odredbi o postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sve sukladno odredbi članka 67. stavak 1. ZZTN-a. Navodi kako je osporenim rješenjem tuženik u cijelosti povrijedio bitne odredbe postupka što je vidljivo iz zaglavlja pobijanog rješenja i podnesene inicijative kako se predmetni upravni postupak koji je prethodio donošenju osporenog rješenja vodio u odnosu na dvije stranke koje se u smislu odredbi ZZTN-a imaju smatrati poduzetnikom, a to su Hrvatske šume i Udruženje drvoprerađivačke industrije pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, a tuženik prethodno nije donio rješenje kojim je razdvojio postupke odnosno nije donio zaključak o pokretanju postupka na temelju podnesene inicijative od strane tužitelja u odnosu na obje stranke, odnosno nije donio rješenje kojim je odbacio inicijativu u odnosu na Udruženje drvoprerađivačke industrije. Ističe kako tuženik nije naveo i obrazložio koje su to zakonske pretpostavke odnosno uvjeti kojih "nema" za daljnje vođenje postupka osim letimičnog navođenja da je to prihvaćanje mjera predloženih od strane Hrvatskih šuma, što je prema mišljenju tužitelja apsolutno pogrešno shvaćanje i tumačenje odredbi ZZTN i Zakona o općem upravnom postupku. Navodi kako u smislu postupovnih odredbi ZZTN-a nisu bile ispunjene zakonske pretpostavke da se pobijanim rješenjem obustavi postupak, te citira odredbu članka 32. stavak 1. točka 3. Zakona. Navodi kako iz obrazloženja pobijanog rješenja ne proizlazi da je stručno tijelo predložilo Vijeću donošenje odluke o obustavi postupka zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki odnosno daljnjih uvjeta za vođenje postupka. Citira obrazloženje osporenog rješenja iz čega proizlazi kako prihvaćenim mjerama tuženik nije utvrdio i odlučio u upravnoj stvari, a budući da se prihvaćene mjere primjenjuju pro futuro na ugovorne odnose odnosno njihovim prihvaćanjem podredno su priznate učinjene povrede od strane Hrvatskih šuma što je tuženik propustio sankcionirati sukladno odredbama ZZTN-a. Ističe kako su povrijeđena osnovna načela Zakona o općem upravnom postupku i to načelo saslušanja stranaka jer nije postupljeno sukladno odredbi članka 54. tog Zakona jer je zakonski zastupnik tužitelja u više navrata putem e-maila tražio od stručnog tijela da ga se sasluša kao svjedoka u navedenoj upravnoj stvari. Navodi kako je tuženik osporenim rješenjem ostvario i povrede propisa materijalnog prava u tržišnom natjecanju jer je prekoračenjem svojih ovlasti pogrešno primijenio odredbu članka 49. ZZTN-a, što je za posljedicu imalo da je osporenim rješenjem intervenirao u ugovoru ugovorni odnos dviju stranaka sa više nego očiglednim suprotnim interesima, što je pravno neprihvatljivo i izvan svih pravnih standarda i protivno Ustavu Republike Hrvatske.

Citira odredbe članka 13. i 14. ZZTN-a te navodi kako primjenom analogije se može zaključiti kako odredbama ZZTN-a nije predviđena ovlast niti nadležnost tuženika na temelju kojih bi on mogao izreći mjere kojima bi izravno intervenirao u ugovorni odnos, nalaganjem jednoj ugovornoj strani da isključi/obustavi iz primjene određene odredbe odnosno na koji način primjenjivati, dakle, tumačiti primjenu odredbi iz ugovornog odnosa, već on može intervenirati samo u cjelokupni ugovorni odnos u svrhu otklanjanja njegovih štetnih učinaka što pretpostavlja nalaganje određene obveze kroz činidbe objema ugovornim stranama. Smatra kako je ovakvo postupanje tuženika protivno jednom od općih načela prava da se ugovori moraju izvršavati – pakta sunt servanda, što za posljedicu implicira kako su nepoštene i nejasne odredbe iz postojećeg ugovora i dalje na snazi, jer nije raskinut niti izmijenjen od strane obje ugovornih strana sa suprotstavljenim interesima te da prihvaćanjem tih mjera nisu otklonjeni štetni učinci primjene nepoštenih i nejasnih uvjeta odredbi o postojećim ugovorima. Navodi kako je tuženik propustio utvrditi kako između Hrvatskih šuma i njegovih kupaca postoje zaključeni okvirni ugovori koji su zaključeni na određeno vrijeme od 10 godina. Navodi kako je iz obrazloženja osporenog rješenja, kao i prihvaćanjem ovakvih mjera koje zapravo predstavljaju priznanje povrede tržišnog natjecanja od strane Hrvatskih šuma u odnosu na postojeće ugovore, tuženik definitivno pogrešno utvrdio da nema učinjenih povreda u navedenom smislu. Navodi kako su povrijeđena osnovna načela Zakona o općem upravnom postupku i to načelo materijalne istine, saslušanja stranke i usmene rasprave, jer stranke u postupku nedvojbeno predstavljaju stranke sa suprotstavljenim interesima, jer strankama prije donošenja rješenja nije pružena mogućnost izjašnjavanja o činjenicama i okolnostima koje su važne za donošenje zakonitog rješenja, a Zakonom o općem upravnom postupku je propisano da u slučaju kada u postupku sudjeluje više stranaka s protivnim interesima obvezatno se mora održati usmena rasprava, odnosno kada je potrebno saslušati svjedoke ili vještake i u drugim slučajevima kada je to korisno za rješavanje upravne stvari, o čemu je ovdje nesumnjivo riječ. Ističe kako se stoga ovdje radi o povredi članka 5., 6. i 8. rečenog Zakona te citira navedene odredbe. Navodi kako ZZTN koji se primjenjuje u postupku, ne propisuje posebna postupovna pravila od onih koja su propisana Zakonom o općem upravnom postupku, odnosno nije propisana mogućnost odlučivanja bez izjašnjavanja stranka, dakle bez provođenja usmene rasprave, zbog čega je odluka tuženika da se obustavlja postupak u odnosu stranaka sa suprotstavljenim interesima u cijelosti nezakonita. Smatra da za ovakav stav ima uporište u odredbi članka 67. ZZTN-a, te ističe kako tuženik nije odučio o svim zahtjevima na temelju kojih je podnesena inicijativa, kao što u konkretnoj upravnoj stvari je prekoračio rok za neposredno rješavanje kao i za prihvaćanje predloženih mjera od strane Hrvatski šuma. Smatra kako nisu ispunjene zakonske pretpostavke iz članka 49. stavka 4. ZZTN-a iz razloga što se ne radi o kratkotrajnoj povredi jer povreda traje duže od dvije godine, te što poduzetnik nije surađivao i predložio mjere unutar roka od 6 mjeseci od početka vođenja postupka te nije naveden drugi slučaj koji je tuženik ocijenio prihvatljivim za preuzimanje mjera i uvjeta radi bržeg uspostavljanja tržišnog natjecanja na određenom tržištu. Ističe kako nije moguće uopće ispitati razmjernost negativnih učinaka koje bi "prethodno" opisano postupanje Hrvatskih šuma moglo imati na tržišno natjecanje te koji je kriteriji na temelju čega je tuženik zaključio da će predložene mjere "brže dovesti do uspostavljanja tržišnog natjecanja", bez dugotrajnog vođenja postupka, te smatra kako nije uopće moguće kritički i objektivno sagledati parametre i kriterije tuženika kojima bi se vodio prilikom davanja

ocjene predloženih mjera kojim ih je kvalificirao dostatnim za "otklanjanje" negativnih učinaka i ponovnu uspostavu tržišnog natjecanja u smislu članka 49. stavka 2. ZZTN-a. Navodi kako je tuženik pogrešno primijenio propise materijalnog prava o tržišnom natjecanju jer su ZZTN-om propisane ovlasti i mjere tuženika kojima može spriječiti nastanak štetnih posljedica, a ne samo otklanjati posljedice narušavanja tržišnog natjecanja od pojedinog poduzetnika, te da je tuženik ostvario bitnu povredu odredaba postupka jer je izreka pobijanog rješenja nerazumljiva i nejasna i ne može se ispitati, proturječi sama sebi, jer su razlozi o odlučnim činjenicama u suprotnosti sa sadržajem isprava koji su o njima dani tijekom postupka. Smatra kako je prihvaćanje mjera od strane tuženika apsolutno neprihvatljivo jer u svojoj suštini predstavlja daljnje narušavanje tržišnog natjecanja i "legalizirano" primjenjivanje nedovoljno određenih uvjeta jedne monopolističke strane nezakonitom intervencijom u postojeći ugovorni odnos. Slijedom navedenog predlaže da Sud tužbeni zahtjev tužitelja usvoji te poništi osporeno rješenje tuženika.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako tužba nije osnovana, a navodi i razlozi tužbe su u cijelosti neosnovani. U odnosu na prigovor tužitelja da tuženik nije donio rješenje kojim je razdvojio postupke, odnosno nije donio zaključak o pokretanju postupka na temelju podnesene inicijative od strane tužitelja u odnosu na obje stranke, odnosno nije donio rješenje kojim je odbacio inicijativu u odnosu na Udruženje drvno prerađivačke industrije, ističe kako je riječ o postupku utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja, koji se vodio protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o. koji je pokrenut zaključkom o pokretanju postupka od 7. listopada 2021., a okončan osporenim rješenjem. Ističe kako je postupanja opisana u inicijativi ocjenjivao u dva odvojena predmeta, tako da je donio zaključak o pokretanju postupka protiv oba poduzetnika, Hrvatskih šuma d.o.o. i Udruženja drvno prerađivačke industrije te je protiv navedenih poduzetnika postupak vođen u posebnom predmetu klasa: UP/I 034-03/21-01/017, koji se vodio po pravnoj osnovi ocjene sporazuma i koji je okončan rješenjem klasa: UP/I 034-03/21-01/017, urbroj: 580-10/63-2023-046 od 20. srpnja 2023. za razliku od ovog predmeta koji je vođen samo protiv Hrvatskih šuma d.o.o. po pravnoj osnovi utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja u smislu članka 13. ZZTN-a, koji je okončan osporenim rješenjem. Ističe kako je o navedenoj aktivnosti tužitelj upoznat dopisom tuženika od 9. studenog 2021., a istim dopisom je tužitelj bio obavješten kako je vezano uz navode iz inicijative o sklapanju zabranjenog sporazuma u tijeku prethodno ispitivanje stanja na mjerodavnom tržištu, koje tuženik provodi u posebnom predmetu odnosno nakon što je postupak utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja sklapanjem zabranjenog sporazuma pokrenut i u tom predmetu, a tužitelj je o činjenici pokretanja postupka upoznat dopisom tuženika od 17. svibnja 2022. Ističe kako je prigovor tužitelja da su povrijeđena osnovna načela Zakona o općem upravnom postupku i to načelo saslušanja stranaka i održavanje usmene rasprave, paušalan i neosnovan. Ističe kako su pravila postupka pred tuženikom uređena ZZTN-om u skladu s člankom 3. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. i 110/21. – dalje: ZUP) te ističe kako odredbe ZZTN-a kao posebnog zakona imaju prednost pred primjenom odredaba ZUP-a te u tom kontekstu valja tumačiti odredbe članka 36. i 50. ZZTN-a. Ističe kako članak 36. stavak 2. ZZTN-a izričito propisuje da podnositelj inicijativa za pokretanje postupka iz članka 37. ZZTN-a, u konkretnom slučaju tužitelj, nema položaj stranke u postupku. Podnositelj inicijative sukladno članku 37. stavku 4. ZZTN-a može pisanim putem zatražiti od AZTN-a saslušanje u postupku u svojstvu

svjedoka, a u tom slučaju AZTN će udovoljiti zahtjevu podnositelja, o čemu je tužitelj obaviješten od strane tuženika u dva navrata i to dopisima od 30. ožujka i 25. travnja 2022. Ističe kako je pritom tužitelju naznačeno da ukoliko bude održana usmena rasprava, sukladno članku 50. stavku 2. ZZTN-a, će biti pozvan u svojstvu svjedoka, a usmena se rasprava u postupku pred AZTN-om održava nakon što je zaključkom pokrenut postupak protiv određenog poduzetnika i to nakon što tuženik u konkretnom predmetu donese obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku iz članka 48. ZZTN-a, a što u konkretnom predmetu nije bio slučaj budući da je tuženik u provedenom postupku, nakon što je ispitao javno mnijenje, utvrdio kako su predložene mjere, uvjeti i rokovi od strane Hrvatskih šuma d.o.o. (stranka u predmetnom postupku) dostatne za otklanjanje mogućih negativnih učinaka i uspostavu tržišnog natjecanja u smislu propisa o zaštiti tržišnog natjecanja. Ističe kako je u konkretnom predmetu primijenjen institut preuzimanja mjera i obveza od poduzetnika u postupcima prava tržišnog natjecanja, zbog čega je prigovor tužitelja da su mu povrijeđena prava, odnosno načelo saslušanja stranke i održavanje usmene rasprave, neosnovan. Navodi kako institut predlaganja i preuzimanja obveza izvršenja određenih mjera i uvjeta od strane poduzetnika u cilju otklanjanja negativnih učinaka postupanja ili propuštanja postupanja na tržišno natjecanje je sadržan u članku 49. ZZTN-a, tako da stranka u postupku, sukladno članku 49. stavku 1. ZZTN-a, može podnijeti nakon pokretanja postupka, a najkasnije prije dostave obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku prijedlog preuzimanja obveze izvršenja određenih mjera i uvjeta te rokove kojima će to učiniti, a što su Hrvatske šume d.o.o. u konkretnom slučaju i učinile. Kako bi utvrdio jesu li predložene mjere odgovarajuće za uspostavu tržišnog natjecanja, osobito kada ima namjeru prihvatiti ponuđene obveze, tuženik koristi javni poziv zainteresiranim stranama, sudionicima predmetnog tržišta da iskažu svoje mišljenje o primjerenosti i održivost predloženih mjera i rokova. Navodi kako upotreba javnog poziva predstavlja značajan čimbenik pri donošenju konačne odluke o prihvatljivosti mjera za rješavanje negativnih učinaka na tržišno natjecanje koje se žele ukloniti. Ističe da je u konkretnoj stvari tuženik sukladno članku 49. stavku 5. ZZTN-a dana 15. lipnja 2023. objavio na službenoj mrežnoj stranici AZTN-a namjeru prihvaćanja preuzimanja mjera i uvjeta javni poziv svim zainteresiranim stranama za dostavljanje pisanih primjedbi i stavova i mišljenja u roku od dvadeset dana od dana objave tog poziva odnosno najkasnije zaključno s 5. srpnjem 2023., a s tim u svezi tuženik naglašava kako tužitelj nije dostavio primjedbe na objavljeni javni poziv. Smatra kako zakonodavni okvir i praksa prava tržišnog natjecanja ne ostavljaju prostor tužitelju za opisanu pravnu konstrukciju prema kojoj predlaganje mjera i obveza od strane poduzetnika predstavlja priznavanje povrede propisa o tržišnom natjecanju, a kojoj tužitelj, prema mišljenju tuženika, poseže u nedostatku istinski važnih i relevantnih argumenata. Smatra kako tužitelj u prilog svojoj tvrdnji ne prilaže nikakve konkretne dokaze, već pokazuje nepoznavanje instituta preuzimanja mjera i obveza od strane poduzetnika u postupcima prava tržišnog natjecanja i njegove uloge u postupku kao podnositelja inicijative, kao i na činjenicu da unatoč pozivu tuženika svim zainteresiranim stranama da dostave primjedbe, stav i mišljenje na predložene mjere Hrvatskih šuma d.o.o., tužitelj iste nije dostavio. Ističe kako je pobijano rješenje doneseno na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne i zakonite ocjene dokumentacije, pravilne primjene zakonskih propisa pa tužbu ocjenjuje neosnovanom i u cijelosti ostaje kod svih navoda iz pobijanog rješenja pa predlaže Sudu da donese presudu kojom se tužba odbija.

5. Sud je sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS) tužitelju dostavio odgovor tuženika na tužbu, na koji odgovor se tužitelj nije očitovao.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Odlučujući o zakonitosti osporene odluke u granicama tužbenog zahtjeva pri čemu sud, sukladno članku 31. ZUS-a nije vezan razlozima tužbe, ovaj Sud je ocijenio da tuženik nije povrijedio zakon donošenjem osporene odluke, a za odluku je dao valjano i iscrpno obrazloženje, odnosno, naveo je razloge koji su utemeljeni na podacima spisa predmeta te na pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava. U ocjeni zakonitosti osporenog rješenja Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke kao i očitovanje svih strana u upravnosudskom sporu, te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, sukladno članku 55. stavku 3. ZUS-a utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka predmeta spisa proizlazi kako je tuženik, Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (dalje: AZTN) zaključkom od 7. listopada 2021. pokrenuo postupak po službenoj dužnosti protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o. u postupku utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja. Povod za pokretanje postupak bila je inicijativa tužitelja, poduzetnika Massive Panels, a koja je zaprimljena u AZTN-u 17. lipnja 2021., koja je pokrenuta radi utvrđivanja sprečavanja ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o. i Udruženja drvno-prerađivačke industrije pri Hrvatskoj gospodarskoj komori sa sjedištem u Zagrebu, Rooseveltov trg 2. Prema podacima spisa predmeta tuženik je postupanja opisana u inicijativi ocjenjivao u dva odvojena predmeta i to u ovom predmetu klase: UP/I 034-03/21-01/005 u smislu članka 39. primjenom članka 13. ZZTN-a koji se vodio samo protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o. dok je u predmetu klase: UP/I 034-03/21-01/017 koji se vodi protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o. i Udruženja drvno-prerađivačke industrije, predmet kojeg je bilo utvrđivanje narušavanja tržišnog natjecanja sklapanjem zabranjenog vertikalnog sporazuma u smislu članka 39., a primjenom članka 8. ZZTN-a, tuženik je donio zaključak o pokretanju postupka protiv oba poduzetnika s time da je protiv navedenih poduzetnika postupak vođen u posebnom predmetu gore navedene klase koji se vodio po pravnoj osnovi ocjene sporazuma i koji je okončan rješenjem klase: UP/I 034-03/21-01/017, urbroj: 580-10/63-2023-046 od 20. srpnja 2023., dok je u ovom predmetu vođen samo protiv Hrvatskih šuma d.o.o. po pravnoj osnovi utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja u smislu članka 13. ZZTN-a i koji je okončan osporenim rješenjem. Prema podacima spisa predmeta proizlazi da je o navedenoj okolnosti tužitelj upoznat dopisom tuženika od 9. studenoga 2021. u kojem je navedeno kako se sukladno odredbi članka 40. stavku 6. ZZTN-a tužitelj obavještava da je tuženik zaključkom od 7. listopada 2021. pokrenuo postupak protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o. radi utvrđivanja sprečavanja ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja u smislu članka 13. ZZTN-a. U navedenoj inicijativi podnositelj navodi kako su Hrvatske šume d.o.o. tijekom natječajnih postupaka na temelju javnih poziva u 2018., 2019. i 2020. dodijelile rečenom poduzetniku manje količine trupaca od količina koje su mu trebale pripasti, a koje postupanje Hrvatskih šuma isti smatra protivnim za njih obvezujućim dokumentima koji uređuju postupak javnih poziva. U inicijativi se ističe kako su Hrvatske šume jednostrano donijele odluku prilikom odlučivanja o dodijeljenim količinama te u odnosu na takvu odluku nisu dale valjano obrazloženje, bilo pravne ili

financijske prirode. Ujedno je podnositelj inicijative naveo kako su Hrvatske šume krajem 2020. i tijekom 2021. u natječajnom postupku na temelju javnog poziva za prodaju trupaca u 2021. podnositelja inicijative maknuli s liste kupaca, zbog toga što navodno nema vlastitu tehnologiju za proizvodnju, odnosno lakirnicu iako je u prethodne dvije godine u Hrvatskim šumama bio u stalnoj poslovnoj vezi na temelju iste natječajne dokumentacije i iste tehnologije, a vezano uz predmetnu tehnologiju podnositelj je naveo kako ona nije bila propisana kao uvjet za sklapanje ugovora niti javnim pozivom za trupce za 2021. godinu, niti proizlazi iz pisma razumijevanja. U postupku je bilo potrebno utvrditi jesu li Hrvatske šume primjenjivale nejasne, netransparentne i nejednake uvjete prema poduzetnicima koji su međusobni konkurenti prilikom dodjele kvota drvnih sortimenata na javnim pozivima za sklapanje okvirnih i godišnjih ugovora i jesu li time počinile zlouporabu vladajućeg položaja u smislu članka 13. ZZTN-a.

8. Hrvatske šume d.o.o. su se svojim zaključkom od 2. prosinca 2021. očitovale na navode zaključka o pokretanju postupka inicijative, a prema navodima iz navedenog očitovanja podnositelj inicijative je izgubio pravo na sklapanje godišnjeg ugovora, jer nije zadovoljio uvjete tehnološke opremljenosti te imao nepodmireno dugovanje prema Hrvatskim šumama, a ista pravila su se odnosila i na druge kupce. U slučaju da je neki kupac bio dužan, isti nije mogao sklopiti godišnji ugovor i obustavljena mu je isporuka drvnih sortimenata. Prema podacima spisa predmeta proizlazi da je tuženik dopisima od 25. studenoga, 28. veljače, 19. travnja, 21. travnja, 18. svibnja, 24. svibnja, 2. prosinca 2022. te 3. travnja 2023. osim od Hrvatskih šuma d.o.o. od kojeg je zatražio dodatna očitovanja, podatke i relevantnu dokumentaciju je zatražio od određenog broja poduzetnika, koji kao kupci sudjeluju na predmetnom mjerodavnom tržištu te stručnu pomoć od Ministarstva poljoprivrede sa sjedištem u Zagrebu.

Hrvatske šume d.o.o. su iskazale namjeru preuzimanja obveze izvršenja mjera i uvjeta iz članka 49. ZZTN-a 6. lipnja 2023., nakon pokretanja postupka, a prije dostave obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku, kako bi se otklonili mogući negativni učinci njenog postupanja ili propuštanja postupanja na tržišnom natjecanju te rok unutar kojega će se predloženo izvršiti. Naime, sukladno članku 49. stavku 1. ZZTN-a stranka u postupku može podnijeti nakon pokretanja postupka, a najkasnije prije dostave Obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku, prijedlog preuzimanja obveze izvršenja određenih mjera i uvjeta, te rokove kojima će to učiniti. Slijedom navedenog, Hrvatske šume su predložile preuzimanje obveza izvršenja mjera navedenih u uvodnom dijelu obrazloženja, a kako bi utvrdio jesu li predložene mjere odgovarajuće za uspostavu tržišnog natjecanja, tuženik je koristio javni poziv zainteresiranim stranama, sudionicima predmetnog tržišta da iskažu svoje mišljenje o primjerenosti i održivosti predloženih mjera i rokova. Prema podacima spisa predmeta tuženik je sukladno članku 49. stavku 5. ZZTN-a dana 15. lipnja 2023. objavio na svojoj službenoj mrežnoj stranici www.aztn.hr namjeru prihvaćanja preuzimanja mjera i uvjeta i javni poziv svim zainteresiranim stranama za dostavljanje pisanih primjedbi, stavova i mišljenja u roku od 20 dana od dana objave tog poziva odnosno najkasnije zaključno sa 5. srpnjem 2023., a u vezi s tim tužitelj nije dostavio primjedbe na objavljeni javni poziv.

9. Imajući na umu sve naprijed navedeno, prema ocjeni ovoga Suda, pravilno zaključuje tuženik kada navodi da zakonodavni okvir ne ostavlja prostor tužitelju za

opisanu pravnu konstrukciju, prema kojoj predlaganje mjera i obveza od strane poduzetnika predstavlja priznavanje povrede propisa o tržišnom natjecanju.

10. Vezano za prigovor tužitelja kako su u provedenom postupku povrijeđena osnovna načela ZUP-a jer članak 36. stavak 2. ZZTN-a izrijekom propisuje da podnositelj inicijative za pokretanje postupka iz članka 37. istog Zakona nema položaj stranke u postupku s time da je tužitelju naznačeno da ukoliko bude održana usmena rasprava sukladno članku 50. stavku 2. ZZTN-a da će isti biti pozvan u svojstvu svjedoka. Ovdje valja napomenuti da je postupanje tuženika uređeno ZZTN-om u skladu s člankom 3. stavkom 1. ZUP-a, a samo u dijelu kojim se uređuju pitanja provedbe postupka koji nije propisan odredbama ZZTN-a kao posebnog zakona (lex specialis), pa odredbe ZZTN-a imaju prednost pred primjenom odredaba ZUP-a.

11. S obzirom da je tuženik u osporenom rješenju naveo činjenične i pravne elemente koji su bili mjerodavni za primjenu instituta preuzimanja mjera i obveza od strane poduzetnika, a koji institut omogućuje relativno brzo rješavanje potencijalne povrede tržišnog natjecanja bez potrebe utvrđivanja povrede propisa o zaštiti tržišnog natjecanja i bez izricanja sankcija, Sud je u cijelosti suglasan s ocjenom tuženika kakvu je dao u vezi s tim pitanjem u obrazloženju pobijanog rješenja.

12. Stoga, ocijenivši pobijano rješenje tuženika zakonitim, odnosno ne našavši ni jedan zakonom propisani razlog za usvajanje tužbenog zahtjeva, valjalo je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 10. siječnja 2024.

Predsjednik vijeća
Ante Galić

Dokument je elektronički potpisan:
Ante Galić

Vrijeme potpisivanja:
06-02-2024
13:09:34

DN
C=HR
O=VIŠOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#OC1156415448522D3133363133333630303638
OU=Signature
S=Galić
G=Ante
CN=Ante Galić

Broj zapisa: **9-30862-ef4cd**

Kontrolni broj: **0f2dd-920e1-5d094**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ante Galić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.**